Latvijas Republika
Ekonomikas ministrija

Latvijas Republikas regulārais ziņojums par Indikatīvā mērķa sasniegšanas gaitu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas Nr. 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, 3. panta 3. punktam

Rīga, 2010

Satura rādītājs

Ievads 3

1. Normatīvie akti 3
1.1. Elektroenerģijas tirgus likums 3
1.1.1. MK noteikumi Nr. 262 4
1.1.2. MK noteikumi Nr. 221 5
1.2. Likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 6
2. Politikas rezultāti, darbības rezultāti un rezultatīvie rādītāji to sasniegšanai ... 6
2.1. Pašnodrošinājums 6
2.2. Enerģētikas un vides kvalitāte 9
2.3. Elektroenerģija, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem 9
3. Atbalsta shēma elektroenerģijas ražošanai, izmantojot atjaunojamiem energoresursiem 13
3.1. Indikatīvā mērķa sasniegšanas struktūra 16
3.2. Obligātā iepirkuma īstenošanas un uzraudzības kārtība 19
3.3. Izcelsmes apliecinājuma saņemšana 20
3.4. Obligātā iepirkuma cenu aprēķina piemērs 20
Secinājumi 21

Pielikums 22

Ievads

Saskaņā ar Latvijas Republikas vidēja termiņa enerģētikas politikas plānošanas dokumentiem (Enerģētikas attīstības pamatnostādnes 2007. – 2016. gadam, Latvijas Atjaunojamo energoresursu izmantošanas pamatnostādnes 2006. – 2013. gadam, Biogāzes ražošanas un izmantošanas attīstības programma 2007. – 2011. gadam) atjaunojamo energoresursu (turpmāk – AER) īpatsvara palielināšana kopējā energobilancē tiek saistīta ar šādiem galvenajiem mērķiem:

1. Palielināt AER īpatsvaru kopējā Latvijas energobilancē;
2. Veicināt Latvijas enerģijas apgādes drošību;
3. Ilgtermiņā nodrošināt AER ieguldījumu siltumnīcas efekta gāzu (turpmāk – SEG) emisiju samazināšanā.

1. Normatīvie akti

Latvijā par speciālajiem normatīvajiem aktiem AER izmantošanai elektroenerģijas ražošanai tiesiskās reglamentācijas aspektā ir uzskatāms 1998. gada 3. decembra Enerģētikas likums, 2005. gada 5. maija Elektroenerģijas tirgus likums un saskaņā ar to izdotie Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumi Nr. 262 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību" un Ministru kabineta 2009. gada 10. marta noteikumi Nr. 221 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā", kā arī 2000. gada 19. oktobra likums "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" un saskaņā ar to izdotie Ministru kabineta noteikumi.

Uz elektroenerģijas ražošanu, izmantojot AER, attiecas arī vispārējie normatīvie akti, kas reglamentē komercdarbību un darījumus, piemēram, Komerclikums, Civillikums, Darba likums, vides aizsardzību un būvniecību reglamentējošie normatīvie akti.

1.1. Elektroenerģijas tirgus likums

Elektroenerģijas tirgus likumā ir iekļautas tiesību normas, kas izriet no sekojošām ES direktīvām:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra direktīvas 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas izmantošanas veicināšanu iekšējā tirgū, kas saražota, izmantojot atjaunojamos enerģijas avotus (turpmāk – Direktīva 2001/77/EK);

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija direktīvas 2003/54/EK par elektroenerģijas tirgus kopīgiem noteikumiem un direktīvas 96/92/EK atcelšanu;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra direktīvas 2004/8/EK par koģenerācijas, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu, veicināšanu iekšējā enerģijas tirgū un grozījumu direktīvā 92/42/EEK (turpmāk – Direktīva 2004/8/EK).

Elektroenerģijas tirgus likums ir pieņemts 2005. gada 5. maijā. Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29. panta otro daļu noteikta daļa no visu Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa ir obligāti nosedzama ar elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot AER. Saskaņā ar Direktīvu 2001/77/EK 2010. gadā elektroenerģijas, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem, procentuālajam īpatsvaram kopējā elektroenerģijas patēriņā Latvijā jāsasniedz 49,3%. Latvijas indikatīvais mērķis, kas sasniedzams līdz 2010. gada 31. decembrim, noteikts Enerģētikas attīstības pamatnostādnēm 2007.–2016. gadam, kā arī Elektroenerģijas tirgus likumā.

Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29. panta otro, ceturto un piekto daļu un 29.[1] panta otro un piekto daļu, attiecībā uz elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, Ministru kabinets (turpmāk – MK) nosaka kvalifikācijas kritērijus, lai iegūtu tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros un kritērijus, saskaņā ar kuriem ražotājs, kas elektroenerģiju ražo elektrostacijās ar uzstādīto elektrisko jaudu virs 1 MW, izmantojot biomasu vai biogāzi, var iegūt tiesības saņemt garantētu maksu par elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu.

Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 28. panta otro un septīto daļu un 28.[1] panta otro un piekto daļu attiecībā uz elektroenerģiju ražošanu koģenerācijas procesā, MK nosaka kritērijus, pēc kādiem tiek kvalificētas koģenerācijas elektrostacijas, lai tās iegūtu tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros vai saņemt garantētu maksu par koģenerācijas stacijā uzstādīto elektrisko jaudu.

1.1.1. MK noteikumi Nr. 262

Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29. panta otro, ceturto un piekto daļu, kā arī 29.[1] panta otro un piekto daļu 2010. gada 16. martā tika pieņemti Ministru kabineta noteikumi Nr. 262 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 262), kas ietver nosacījumus tiesību iegūšanai pārdot no atjaunojamiem energoresursiem saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros.[1]

MK noteikumos Nr. 262 iekļautas tiesību normas, kas izriet no Direktīvas 2001/77/EK.

MK noteikumi Nr. 262 nosaka:

- nosacījumus elektroenerģijas ražošanai, izmantojot AER;

[1] MK noteikumi Nr. 262 aizstāj 2009. gada 24. februāra MK noteikumus Nr.198 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību"

- kritērijus, saskaņā ar kuriem ražotājs, kas elektroenerģiju ražo, izmantojot AER, var iegūt tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju obligāti iepērkamā elektroenerģijas apjoma veidā;
- kritērijus, saskaņā ar kuriem ražotājs, kas elektroenerģiju ražo elektrostacijās ar uzstādīto elektrisko jaudu virs 1 MW, izmantojot biomasu vai biogāzi, var iegūt tiesības saņemt garantētu maksu par elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu;
- no AER saražotās elektroenerģijas obligāti iepērkamā apjoma noteikšanas, īstenošanas un uzraudzības kārtību;
- kāda Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa daļa, nosakot to katram AER veidam, ir obligāti nosedzama ar elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot AER;
- no AER saražotās elektroenerģijas cenas noteikšanas kārtību atkarībā no AER veida;
- kārtību, kādā var atteikties no tiesībām pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros;
- no AER saražotās elektroenerģijas izcelsmes apliecinājuma saņemšanas kārtību;
- pasākumus, lai veicinātu elektroenerģijas ražošanu no biomasas;
- pilnvaroto institūciju, kas izsniedz no AER saražotās elektroenerģijas izcelsmes apliecinājumu;
- kārtību, kādā nosakāma garantētā maksa par elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu, kā arī tās uzraudzības un samaksas kārtību un apmēru;
- kārtību, kādā komersants var atteikties no tiesībām saņemt garantētu maksu par elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu.

1.1.2. MK noteikumi Nr. 221

Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 28. panta otro un septīto daļu un 28.[1] panta otro un piekto daļu 2009. gada 10. martā tika izdoti Ministru kabineta noteikumi Nr. 221 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 221), kas regulē koģenerācijas procesā saražotas elektroenerģijas obligāto iepirkumu par noteiktu cenu, kā arī tiesības saņemt garantētu maksu par koģenerācijas elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu.[2]

MK noteikumos Nr. 221 iekļautas tiesību normas, kas izriet Direktīvas 2004/8/EK.

---

[2] MK noteikumi Nr. 221 aizstāj 2006.gada 6.novembra Ministru kabineta noteikumus Nr. 921 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā"

1.2. Likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem"

Likums "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" klasificē enerģētiku kā valsts regulējamo nozari.

Pamatojoties uz likumu "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem", Ministru kabinets 2009. gada 27. oktobrī ir pieņēmis noteikumus Nr. 1227 „Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem", nosakot, ka elektroenerģijas apgādē ir nepieciešams regulēt elektroenerģijas ražošanu elektrostacijās, kuru uzstādītā elektriskā jauda ir lielāka par vienu megavatu.

2. Politikas rezultāti, darbības rezultāti un rezultatīvie rādītāji to sasniegšanai

Šobrīd AER ieņem nozīmīgu vietu Latvijas primāro energoresursu bilancē. Galvenie AER, kas tiek plaši izmantoti, ir koksne un hidroresursi, mazākā apjomā – arī vēja enerģija, salmi, biogāze un saules enerģija.

2.1. Pašnodrošinājums

Viens no noteiktajiem nozares vispārējiem indikatoriem ir pašnodrošinājums ar primārajiem resursiem. Enerģētikas attīstības pamatnostādnes 2007.–2016. gadam noteikts, ka tam jābūt vismaz 36 – 37% līmenī. Resursu plūsmu sadalījums 2008. gadā (skat. 1. attēls) norāda uz relatīvi augsto Latvijas atkarību no importa piegādēm – tikai 29,6% no kopējā patēriņa tiek nodrošināti ar vietējiem resursiem. Zemais pašnodrošinājuma līmenis attiecībā pret plānoto ir saistīts ar izmaiņām aprēķinu metodikā, saskaņā ar kuru tika pārrēķināti sekojoši koeficienti, kas izmantojami kurināmās koksnes veidu pārrēķinam teradžoulos:

- malka (tūkst. ciešmetri) – 6,7;
- koksnes atlikumi (tūkst. ber.m^3) – 2,68;
- šķeldas (tūkst. ber.m^3) – 3,4.

Atbilstoši šiem koeficientiem tika veikts arī kurināmās koksnes laika rindu pārrēķins. Kā rezultātā primāro energoresursu izmantošanas struktūrā ir jāsaglabā pašnodrošinājumu nevis 36–37% līmenī Latvijas primāro energoresursu patēriņā, bet atbilstoši pārrēķinam **32,7%–33,6%** līmenī.

2008. gadā Latvijas kopējais primāro energoresursu patēriņš bija 196,5 PJ, kas ir par 19,9% augstāks salīdzinājumā ar 2000. gada un par 17,1% augstāks salīdzinājumā ar 2005. gada kopējo primāro energoresursu patēriņu.

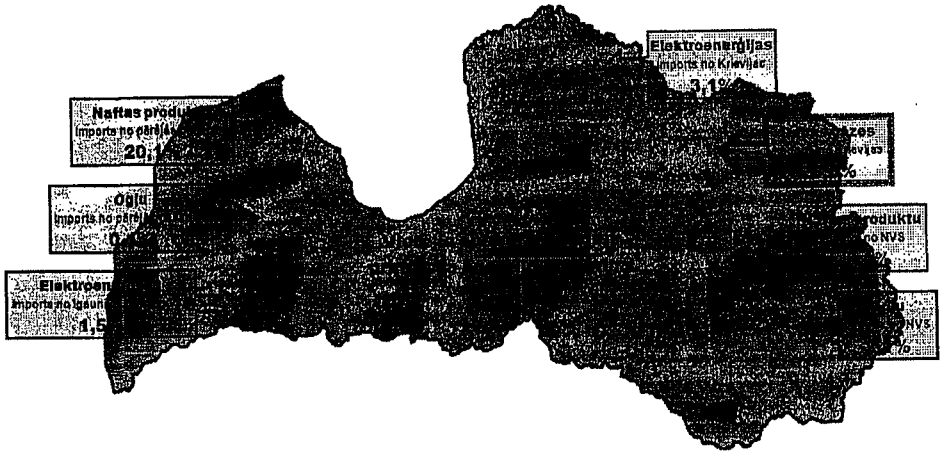

1.attēls. Primāro enerģijas resursu plūsmu sadalījums 2008. gadā[3]

Latvijas enerģijas apgādē AER īpatsvars tradicionāli ir bijis nozīmīgs. 2007. gadā sastādot 29,7% un 2008. gadā 29,9% no kopējā enerģijas gala patēriņa, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK noteikto aprēķina metodiku (turpmāk – Direktīva 2009/28/EK).[4]

Straujais enerģijas gala patēriņa pieaugums un jaunu AER projektu lēnā attīstība ir samazinājusi AER daļu kopējā enerģijas gala patēriņā par 2,6 procenta punktiem, salīdzinot ar 2005. gadu, ietekmējot arī elektroenerģijas daļu, kas saražota no AER, nacionālajā bruto elektroenerģijas patēriņā. Arī ekonomiskā krīze ir ietekmējusi visu tautsaimniecību kopumā, tajā skaitā enerģētikas nozari. Līdz ar to būtiski mainās ne tikai energoresursu patēriņa prognozes, kuras būs jāņem vērā, veicot dažādu politikas plānošanas dokumentu izvērtējumu un precizēšanu atbilstoši jaunākajām ekonomikas attīstības prognozēm.

Ņemot vērā ekonomisko krīzi, Latvijas Republikas pārvades sistēmas operators AS „Augstsprieguma tīkls" (turpmāk – PSO) 2009. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo gadu ziņojumiem, ir būtiski koriģējis elektroenerģijas patēriņa un slodzes prognozes (skat. 2. un 3.att.). Elektroenerģijas patēriņa iepriekšējās prognozes balstījās uz pieņēmuma, ka iekšzemes kopprodukta (turpmāk – IKP) pieaugums vidējā periodā (2010. gads) būs 8% robežās, bet ilgtermiņā (2030. gads) – 5% apmērā.[5] Šobrīd IKP ir ievērojami krities un nav gaidāms, ka tas tuvākajā laikā varētu strauji pieaugt. Protams, pašreiz Latvijas rūpniecība nav

---

[3] - Primāro enerģijas resursu plūsmas sadalījums starp reģioniem aprēķināts, izmantojot EUROSTAT (External trade) datubāzi.

[4] Latvijas enerģētika skaitļos, Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija, Rīga, 2009, http://www.em.gov.lv/images/modules/items/Latvijas_energetika_skaitlos_2009_.pdf

[5] Pārvades sistēmas operatora AS „Augstsprieguma tīkls" ikgadējais novērtējuma ziņojums par 2008.gadu, http://www.latvenergo.lv/pls/portal/docs/PAGE/CORPORATEPAGES/AST/LATVIAN/FILES/CITI/PSO_zinojums_2008.pdf

izteikti energoietilpīga, tādēļ relatīvi liela un energoietilpīga uzņēmuma biznesa uzsākšana var būtiski izmainīt pieprasījumu.

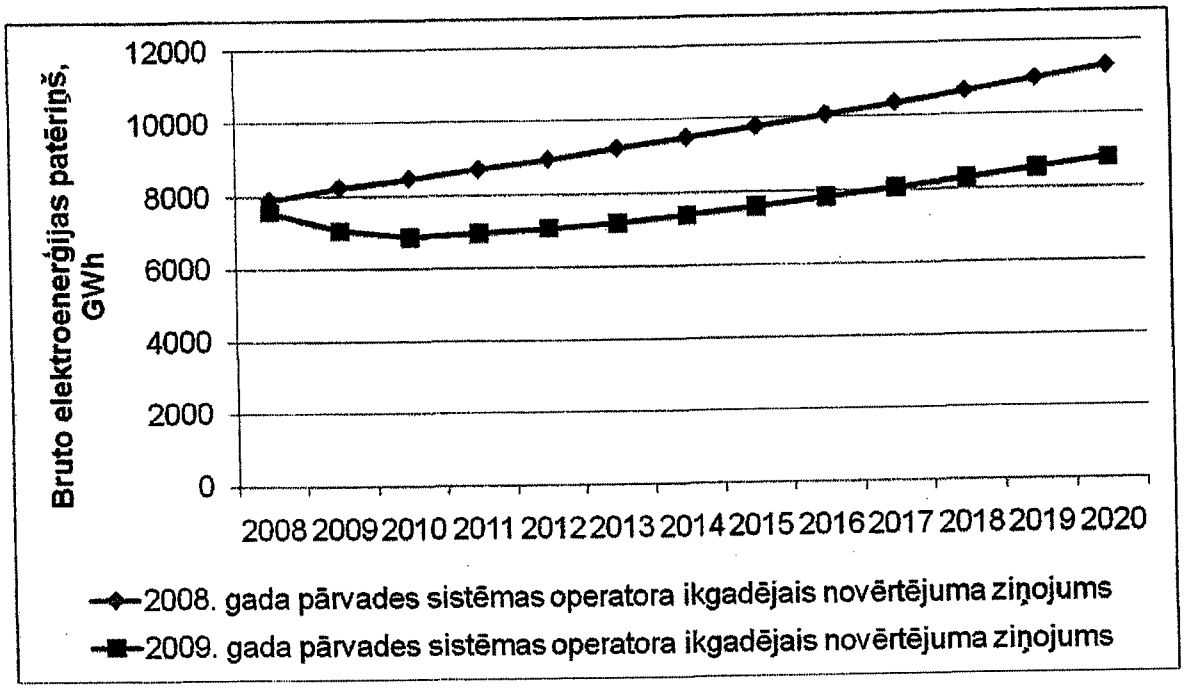

2.attēls. Elektroenerģijas pieprasījuma prognoze, GWh

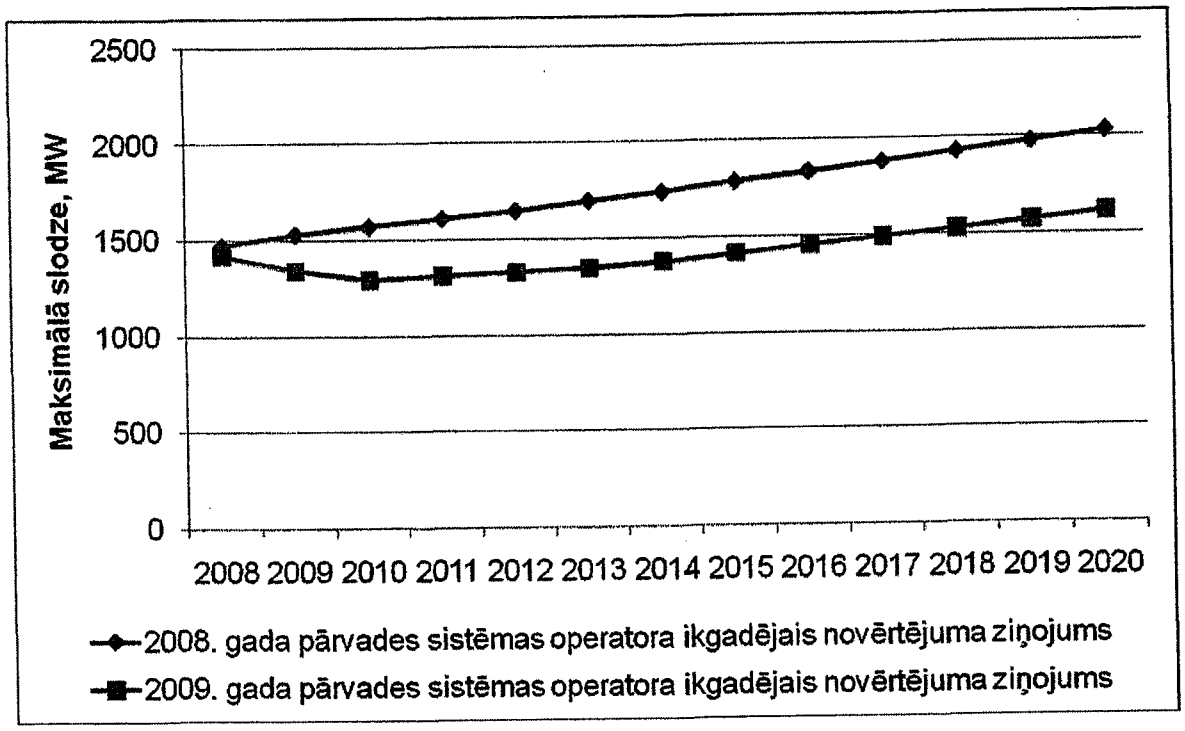

3.attēls. Maksimālās slodzes prognoze, MW[6]

2.2. Enerģētikas un vides kvalitāte

[6] Pārvades sistēmas operatora AS „Augstsprieguma tīkls" ikgadējais novērtējuma ziņojums par 2008.gadu, http://www.latvenergo.lv/pls/portal/docs/PAGE/CORPORATEPAGES/AST/LATVIAN/FILES/CITI/PSO_zinojums_2008.pdf

Valsts ekonomiskās attīstības iespējas un konkurētspēju nosaka arī enerģijas apgādes sistēmas stāvoklis, tās darbības efektivitāte un apgādes drošums. Ekonomikas, enerģētikas un vides kvalitātes mijiedarbība ir ļoti cieša, ko ilustrē arī Latvijas attīstības tendences pēdējos 19 gados (skat. 4. att.). Attēlotās IKP, primāro resursu patēriņa, elektroenerģijas patēriņa un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas izmaiņas pa gadiem uzskatāmi parāda ciešo mijiedarbību starp trīs svarīgām dimensijām – ekonomiku, enerģētiku un vidi.

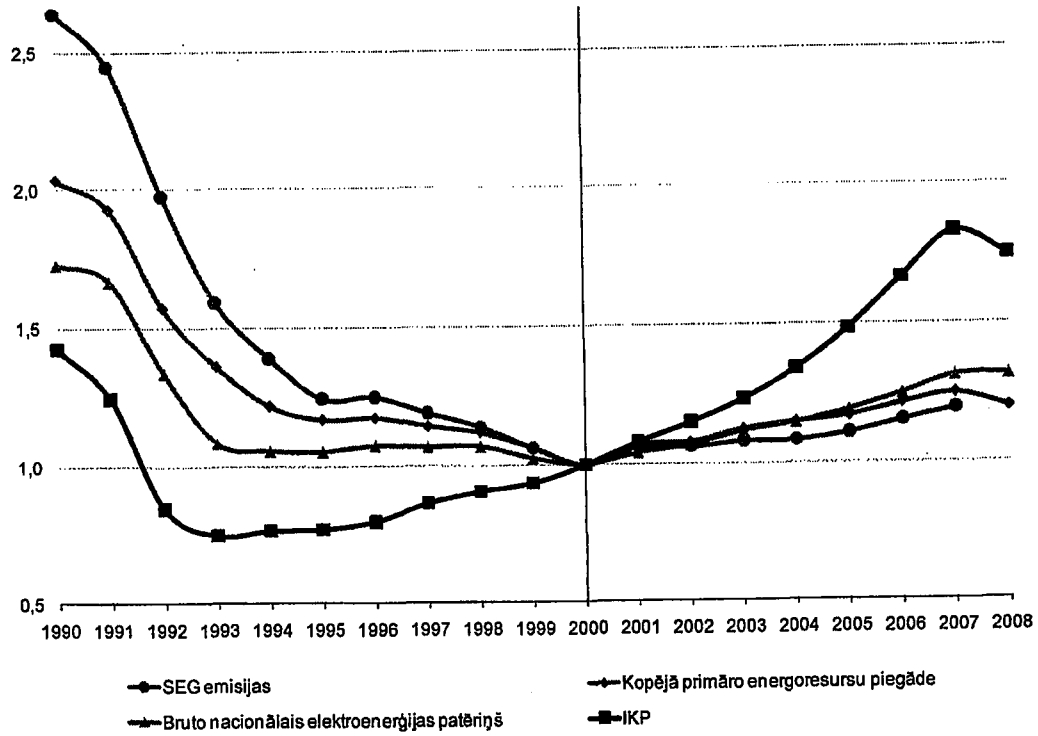

4. attēls. Enerģētikas, ekonomikas un vides kvalitātes rādītāju mijiedarbība Latvijā[7]

Klimata pārmaiņu samazināšanas pasākumi, kas veicami enerģētikas jomā, jau pašlaik tiek iekļauti enerģētikas nozares politikas plānošanas dokumentos un normatīvajos aktos. Latvijas Republika pilda emisiju samazināšanas saistības, ņemot vērā ierobežoto finansējuma apjomu, jaunu pasākumu īstenošana nav nepieciešama.

2.3. Elektroenerģija, kas saražota no atjaunojamiem energoresursiem

Elektroenerģijas patēriņa struktūras AER segmentu 2008. gadā, tāpat kā iepriekšējos gadus, veido mazās hidroelektrostacijas, vēja elektrostacijas, biogāzes elektrostacijas un biomasas elektrostacijas, kā arī AER izmantojošas koģenerācijas stacijas. Latvijas elektroenerģijas piegādes struktūrā 2008. gadā lielās hidroelektrostacijas nodrošināja 39,0%, bet mazās hidroelektrostacijas gan 2007. gadā, gan 2008. gadā nosedza 0,9% no elektroenerģijas patēriņa. AER izmantojošas koģenerācijas stacijas 0,5% un vēja elektrostacijas – 0,8%. (skat. 1. tab.).

[7] - Attēlā par atskaites gadu ir ņemts 2000. gads, kurā visiem attēlotajiem rādītājiem relatīvā vērtība ir 1.

	2005.	2006.	2007.	2008.
Elektroenerģijas daļa, kas ražota no AER (mērķis 2010.gadā – 49,3%)	**48,4**	**37,7**	**36,4**	**41,2**
Lielās hidroelektrostacijas	46,3	35,9	34,3	39,0
AER izmantojošas kogenerācijas stacijas	0,6	0,6	0,5	0,5
Mazās hidroelektrostacijas	0,9	0,5	0,9	0,9
Vēja elektrostacijas	0,7	0,6	0,7	0,8

1.tabula. Elektroenerģijas daļa Latvijas elektroenerģijas patēriņā, kas ražota no AER (%)[8]

2008. gadā Latvijas Republikas publiskā tirgotāja AS „Latvenergo" iepirktais elektroenerģijas apjoms, kas iepirkts obligātā iepirkuma ietvaros, ir attēlots 5. attēlā.

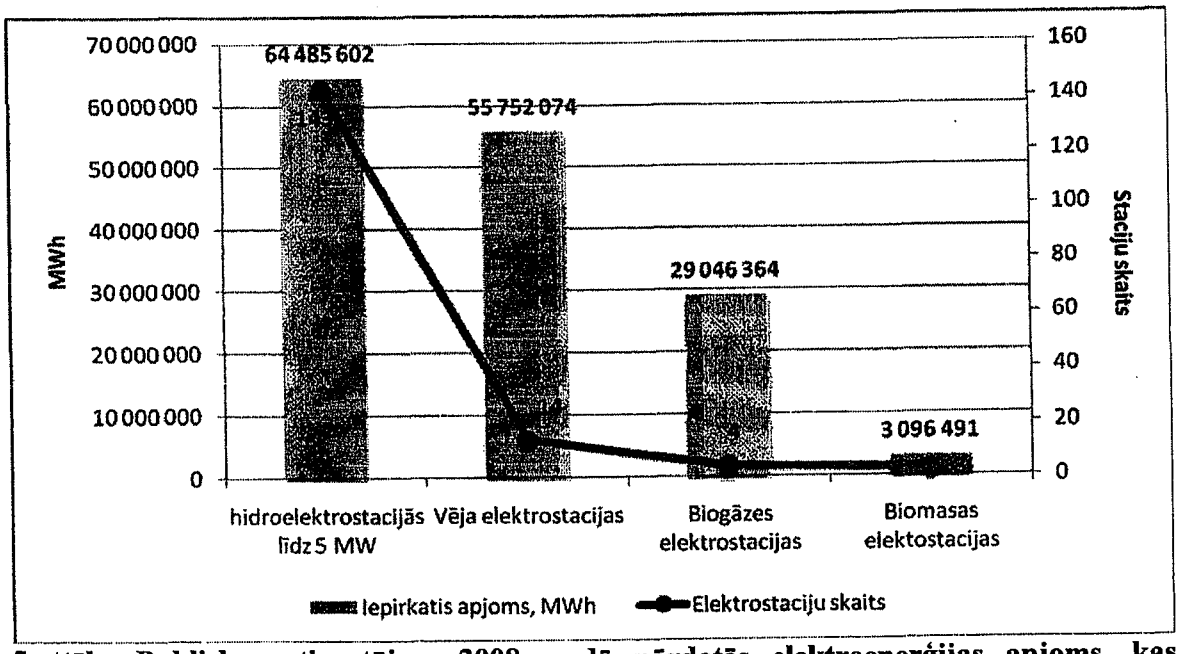

5.attēls. Publiskam tirgotājam 2008. gadā pārdotās elektroenerģijas apjoms, kas saražots no AER, MWh[9]

[8] Latvijas enerģētika skaitļos, Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija, Rīga, 2009, http://www.em.gov.lv/images/modules/items/Latvijas_energetika_skaitlos_2009_.pdf

[9] Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa daļa, kas obligāti nosedzama ar tādu elektroenerģiju, kura ražota, izmantojot atjaunojamos energoresursu, publicēts laikrakstā Latvijas Vēstnesis, 2010. gada 19. februārī, http://latvijasvestnesis.lv/index.php?menu=doc&id=205472&laidiens_id=8413

Prioritārie attīstības virzieni Elektroenerģijas tirgus likumā noteiktā mērķa sasniegšanai 2010. gadā, analizējot AER veidus pēc to potenciāla un iespējamā devuma nākotnē, ir atbalsts cietās biomasas (galvenokārt, koksnes), un biogāzes efektīvai izmantošanai ne tikai siltumenerģijas, bet arī elektroenerģijas ražošanā, vēja enerģijas izmantošana ar uzstādīto jaudu līdz 135 MW un saprātīga mazo HES potenciāla apgūšana.

Hidroenerģijas resursi galvenokārt tiek izmantoti lielajās AS „Latvenergo" hidroelektrostacijās. Lielāko daļu AS „Latvenergo" ražotās enerģijas iegūst trīs valstī lielākajās hidroelektrostacijās (HES). Tajās vidēji saražo 70 % no kopējā saražotā elektroenerģijas apjoma. Ķeguma HES kopējā jauda ir 264,1 MW, Pļaviņu HES – 868,5 MW un Rīgas HES – 402 MW. Elektroenerģija tiek ražota ne tikai 3 lielajās hidroelektrostacijās, bet arī hidroelektrostacijās ar mazāku uzstādīto jaudu.

Ņemot vērā to, ka saražotās elektroenerģijas apjoms ir lielā mērā atkarīgs no ūdens caurteces Daugavā, AER daļa elektroenerģijas patēriņā gadu no gada var būtiski svārstīties. Analizējot statistikas datus un pastāvošos vides aizsardzības ierobežojumus, var secināt, ka Latvijā nebūs iespējams palielināt kopējo atjaunojamo energoresursu īpatsvaru uz hidroenerģijas izmantošanas veicināšanas rēķina (skat. 6. att.). Līdz ar to nepieciešams paredzams atbalsta ietvars AER izmantojošu elektrostaciju attīstībai.

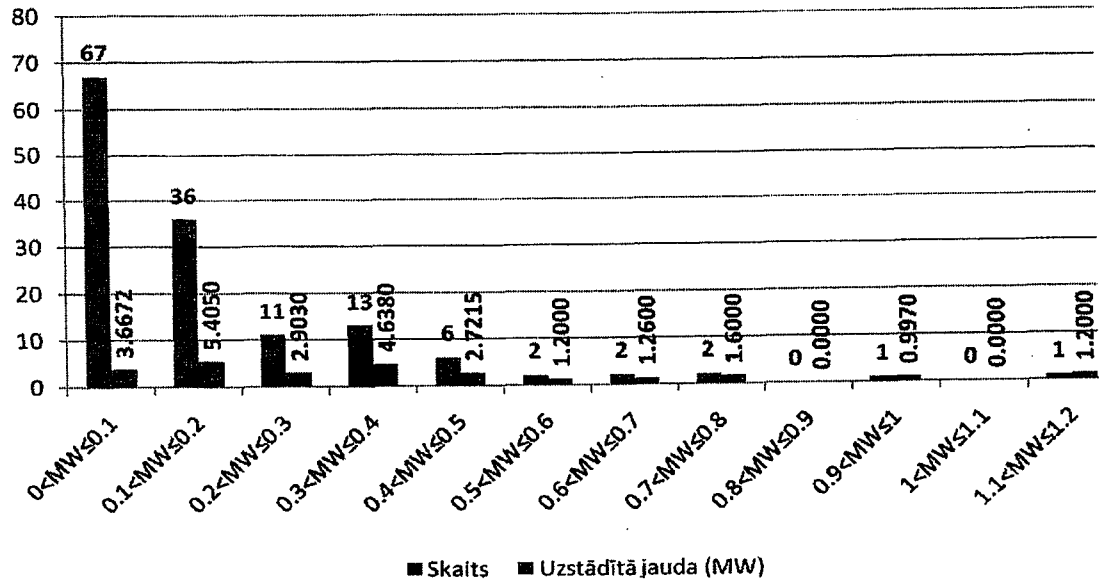

6. attēls. Mazo hidroelektrostaciju skaits un uzstādītā jauda 2009. gadā[10]

Saskaņā ar Enerģētikas attīstības pamatnostādnēm 2007.–2016. gadam Latvijā ir daudzsološs biogāzes potenciāls (skat. 7. att.).

[10] 2010. gada 2. februāra Ministru kabineta sēdē zināšanai pieņemtais Informatīvais ziņojums "Par Enerģētikas attīstības pamatnostādnēs 2007. - 2016.gadam noteikto uzdevumu izpildi", http://polsis.mk.gov.lv/view.do?1=1&id=2017&type=PoliticalPlan

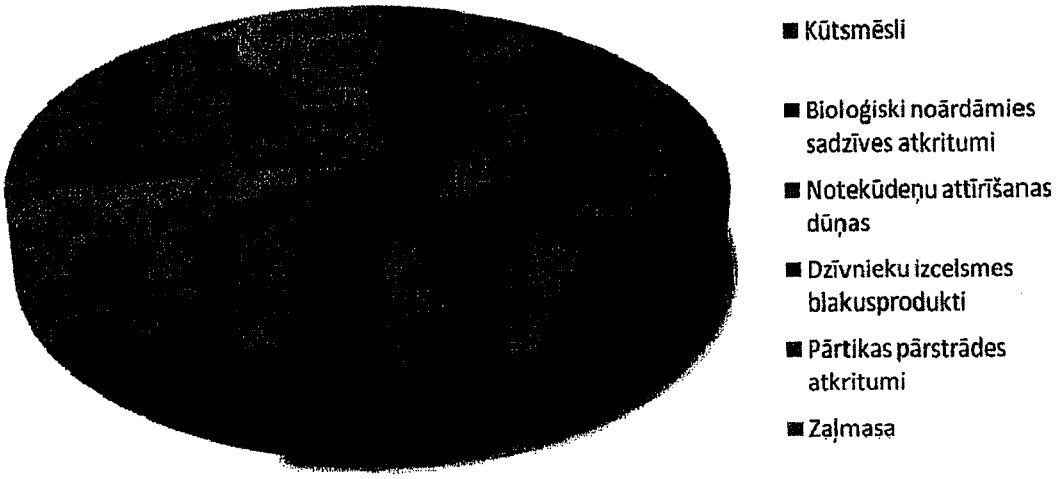

7.attēls. Biogāzes potenciāls Latvijā gadā pēc pārstrādājamo materiālu veidiem, milj. m^3

Kā ziņots Enerģētikas attīstības pamatnostādnēm 2007.–2016. gadam, vēja enerģijas resurss ir vislielākais Latvijas rietumdaļā. Vienlaikus ir vērojama tendence pieaugošai investoru interesei apgūt šo atjaunojamo energoresursu veidu. Šobrīd Latvijas PSO ir iesniegts liels skaits iesniegumu par vēja elektrostaciju pieslēgšanas iespējām elektroenerģijas pārvades tīklam Kurzemē Baltijas jūras krastā, gan uz sauszemes, gan jūrā (līdz 2000 MW). Pēc PSO ikgadējā ziņojumā par 2008. gadu ietvertās informācijas, pie esošā 110 kV elektroenerģijas pārvades tīkla Kurzemes piekrastē iespējams pieslēgt elektrostacijas ar kopējo jaudu līdz 220 MW.

2009. gada jūlijā AS "Latvenergo" iesniedza projekta pieteikumus, lai saņemtu Eiropas Reģionālās attīstības fonda ietvaros piešķirtos finanšu līdzekļus Baltijas– Zviedrijas starpsavienojuma attīstības (NordBalt) un Latvijas rietumu reģiona pārvades tīklu stiprināšanas (Kurzemes loks) projektiem. Otrās fāzes ietvaros paredz nodrošināt 330 kV augstsprieguma līnijas Grobiņa–Ventspils–Dundaga izbūve.

Vēja elektrostaciju ar jaudu lielāku par 0,25 MW megavatu kopējā uzstādītā jauda ir 27,65 MW, un publiskam tirgotājam 2008. gadā pārdotās elektroenerģijas apjoms, kas saražots vēja elektrostacijās ar uzstādīto jaudu virs 0,25 MW, bija 58 055 816 kWh (skat. Pielikumu).

No 2004. gada līdz 2006. gadam publiskam tirgotājam AS „Latvenergo" pārdotās elektroenerģijas vidējais apjoms, kas saražota vēja elektrostacijās ar uzstādīto jaudu virs 0,25 MW, bija 47 GWh gadā. Sākot ar 2007.gadu, vērojams vēja stacijās saražotās un publiskajam tirgotājam pārdotās elektroenerģijas apjoma pieaugums, 2007. gadā publiskais tirgotājs iepirka 53 GWh elektroenerģijas, bet 2008.gadā attiecīgi 58 GWh (skat. 8.att.).

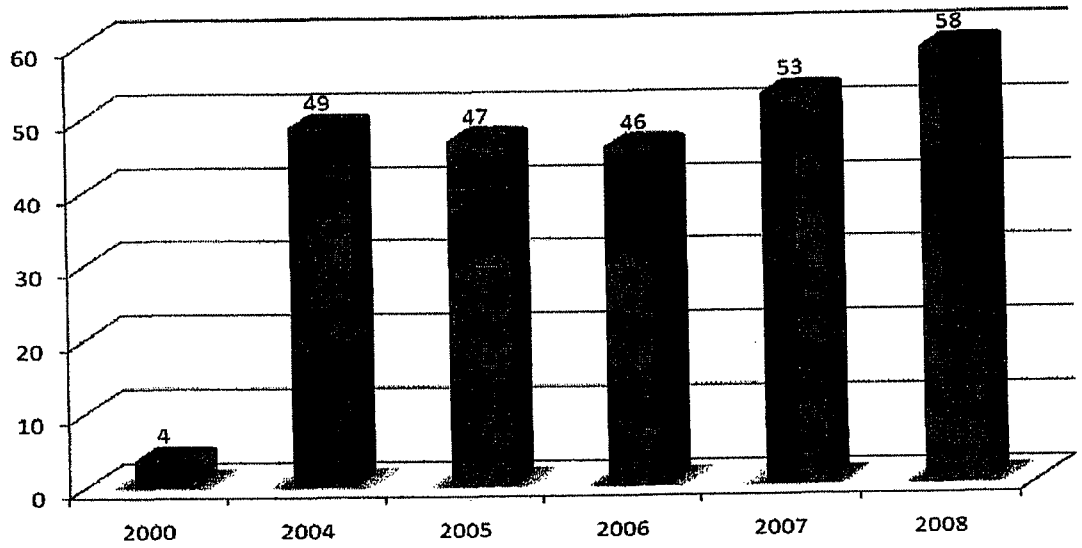

8. attēls. Vēja elektrostacijās saražotās elektroenerģijas piegāde sadalījumā pa gadiem, GWh[11]

3. Atbalsta shēma elektroenerģijas ražošanai, izmantojot atjaunojamos energoresursus

Saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likumu, kā arī MK noteikumiem Nr. 262 un MK noteikumiem Nr. 221 atbalsta pasākumus komersantiem, kas elektroenerģiju ražo no AER, īsteno obligātā iepirkuma ietvaros.

Salīdzinot MK noteikumus Nr. 262 un Nr. 221, jāatzīmē, ka būtiskākā atšķirība attiecībā uz elektroenerģijas, kas saražota no AER, obligāto iepirkumu ir regulējumā par obligāti iepērkamo elektroenerģijas apjomu.

MK noteikumi Nr. 262 dažādiem AER veidiem nosaka ikgadēju obligātā iepirkuma atbalsta apjomu laika periodā no 2010. gadam un turpmākajiem 10 gadiem, izsakot šo apjomu kā procentuālu īpatsvaru kopējā elektroenerģijas galalietotāju patēriņā Latvijā.

Savukārt MK noteikumi Nr. 221 neparedz nekādus kvantitatīvos ierobežojumus no AER koģenerācijas procesā saražotas elektroenerģijas iepirkšanai obligātā iepirkuma ietvaros.

[11] 2010. gada 2. februāra Ministru kabineta sēdē zināšanai pieņemtais Informatīvais ziņojums "Par Enerģētikas attīstības pamatnostādnēs 2007. - 2016.gadam noteikto uzdevumu izpildi", http://polsis.mk.gov.lv/view.do?1=1&id=2017&type=PoliticalPlan

Būtiskākā atšķirība no līdz šim spēkā esošās kārtības, ko noteica uz Elektroenerģijas tirgus likuma 29. panta otrā, ceturtā un piektā daļā dotā deleģējuma pamata izdotie Ministru kabineta noteikumi, ir tā, ka turpmāk saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 262 obligātā iepirkuma tiesību piešķiršana biomasas, biogāzes, saules un vēja elektrostacijām notiks konkursa kārtībā, izvērtējot iesniegto iesniegumu atbilstību administratīvajiem un kvalitatīvajiem vērtēšanas kritērijiem. Šāda iesniegumu vērtēšanas kārtība sniedz iespēju kvalitatīvi izvērtēt iesniegumus, ņemot vērā gan uzstādāmās elektroenerģijas ražošanas jaudas, elektrostacijas darba režīmus, elektrostacijā saražotās siltumenerģijas izmantošanas iespējas, kā arī izejvielas energoresursu ieguvei. Ar MK noteikumiem Nr. 262 padarītas caurspīdīgākas administratīvās procedūras, kā arī noteikta komersantiem pārredzama lēmumu pieņemšanas procedūra.

Konkursu priekšmets ir elektroenerģijas apjoms, par kura pārdošanas tiesībām obligātā iepirkuma ietvaros notiek konkurss. MK noteikumi Nr. 262 paredz, ka konkurss rīkojams katru gadu no 1. līdz 31. oktobrim. Savukārt obligātā iepirkuma tiesības komersanti, kas elektroenerģiju ražo vai plāno ražot hidroelektrostacijās, var iegūt, iesniedzot ministrijā MK noteikumiem Nr.262 atbilstošu iesniegumu un dokumentus no attiecīgā gada 1.aprīļa.

Saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 262 obligātā iepirkuma cenu noteikšanai tiek piemērotas cenu formulas tādai elektroenerģijai, kas saražota biomasas, biogāzes, saules vai vēja elektrostacijās, kā arī hidroelektrostacijās, kuru uzstādītā elektriskā jauda ir mazāka par 5 MW (skat. 2. tab.).

Elektrostacijas veids	**Uzstādītā elektriskā jauda**	**Tarifs**
Vēja elektrostacijas	≤ 0,25 MW	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 147 \times e \times k$;
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 147 \times e \times k \times 0{,}6$;
	> 0,25	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 120 \times e \times k$;
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 120 \times e \times k \times 0{,}6$;
Biomasas elektrostacijas	≤ 4 MW	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas

		$C = \frac{T_g \times k}{9,3} \times 4,5;$
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = \frac{T_g \times k}{9,3} \times 3,4;$
	>4 MW	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = \frac{T_g \times k}{9,3} \times 3,6;$
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = \frac{T_g \times k}{9,3} \times 3;$
Biogāzes elektrostacijas	≥2 MW	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = \frac{T_g \times k}{9,3} \times 4,5;$
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = \frac{T_g \times k}{9,3} \times 3,4;$
	< 2 MW	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 188 \times e \times k;$
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 188 \times e \times k \times 0,8$
Hidroelektrostacijas	≤ 5 MW	Pirmos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 188 \times e \times k \times 0,8$
		Nākamos 10 gadus no ekspluatācijas uzsākšanas $C = 159 \times e \times k$
Saules elektrostacijas	bez ierobežojuma	20 gadus no elektrostacijas ekspluatācijas uzsākšanas dienas $C = 427 \times e$

2.tabula. MK noteikumos Nr. 262 noteiktās cenu aprēķināšanas formulas

Saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 221 obligātā iepirkuma cenu noteikšanai tiek piemērotas cenu formulas tādai elektroenerģijai, kas saražota koģenerācijas stacijās, izmantojot AER:

1) obligātā iepirkuma cenas noteikšanas formula AER izmantojošām koģenerācijas elektrostacijām, kuru uzstādītā elektriskā jauda nepārsniedz 4 MW:

$$C = \frac{T_g \times k}{9{,}3} \times 4{,}5;$$

2) obligātā iepirkuma cenas noteikšanas formula AER izmantojošām koģenerācijas elektrostacijām, kuru uzstādītā elektriskā jauda ir lielāka par 4 MW, ietver koģenerācijas elektroenerģijas iepirkuma cenas: enerģijas komponenti, kuru tirgotājs maksā par MK noteikumu Nr. 221 29. punktā noteikto koģenerācijas elektroenerģijas apjomu un jaudas komponenti, kuru tirgotājs maksā par koģenerācijas stacijā uzstādīto elektrisko jaudu (Ls/MW gadā). Tirgotājs maksā jaudas komponenti par stacijā uzstādīto elektrisko jaudu reizi mēnesī, sadalot gada maksājumu 12 daļās.

Formulās lietotie apzīmējumi:

C – cena bez pievienotās vērtības nodokļa, par kādu publiskais tirgotājs iepērk no elektrostacijas elektroenerģiju, kas saražota no AER (Ls/MWh);

e – Latvijas Bankas noteiktais lata kurss pret Eiropas Savienības vienoto valūtu dienā, kad izrakstīts rēķins par elektroenerģiju;

k – cenas diferencēšanas koeficients, kas noteikts MK noteikumos Nr. 262 9.pielikumā;

T_g – regulatora apstiprinātais dabasgāzes tirdzniecības gala tarifs bez pievienotās vērtības nodokļa, kas noteikts dabasgāzes patēriņam no 126 tūkst.nm^3 līdz 1260 tūkst.nm^3 gadā (Ls/tūkst.nm^3), ar faktisko siltumspēju.

3.1. Indikatīvā mērķa sasniegšanas struktūra

Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa daļa, kas obligāti nosedzama ar elektroenerģiju, kas saražota, izmantojot AER, laikposmam līdz 2010. gada 31. decembrim un turpmākajiem gadiem sadalījumā pa gadiem un atjaunojamo energoresursu veidiem ir noteikta MK noteikumu Nr. 262 1. pielikumā (skat. 3. tab.).

Nr. p.k.	Atjaunojamo energoresursu un elektrostacijas veids	2010. un turpmākajos 10 gados
1.	Hidroelektrostacijas ar jaudu, lielāku par 5 MW	34,31 %

2.	Hidroelektrostacijas ar jaudu 5 MW un mazāku	1,98 %
3.	Vēja elektrostacijas ar jaudu 0,25 MW un mazāku	0,27 %
4.	Vēja elektrostacijas ar jaudu lielāku par 0,25 MW	5,10 %
5.	Biogāzes elektrostacijas	7,93 %
6.	Biomasas elektrostacijas un elektrostacijas, kurās biomasu izmanto kopā ar fosilo kurināmo	4,97 %
7.	Saules elektrostacijas	0,01 %
	Kopā	54, 57 %

3.tabula. MK noteikumu Nr. 262 1.Pielikuma tabula[12]

Ņemot vērā komersantu aktivitāti iesniegumu iesniegšanā, lai saņemtu tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, nākamos gados nepieciešams attīstīt atbalsta mehānismus elektroenerģijas ražošanai no AER. Šobrīd ieviestā atbalsta shēmas ir komersantiem pietiekami motivējoša, lai tie investētu elektroenerģijas ražošanā no atjaunojamiem resursiem, tomēr šī brīža ekonomiskās krīzes ietekmē nav nodrošinājuma tam, ka viss šādai elektroenerģijai izdotais apjoms tiks aizpildīts un elektroenerģijas ražošanu un pārdošanu AS „Latvenergo" komersanti uzsāks noteiktajā periodā.

Publiskais tirgotājs AS „Latvenergo" katru gadu līdz 1. martam aprēķina un publicē precizētu no AER saražotās elektroenerģijas apjomu kārtējam gadam, ņemot vērā iepriekšējā gada faktiskos rādītājus un precizētas elektroenerģijas galalietotāju patēriņa prognozes, un obligāti iepērkamā elektroenerģijas apjoma prognozi turpmākajiem gadiem.

AS „Latvenergo" kā publiskais tirgotājs 2010. gada 19. februārī laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" ir publicējis obligāti iepērkamās no AER saražotās elektroenerģijas apjomus, kas ir noteikti sekojošā apmērā (MWh) laika posmā līdz 2020. gada 31. decembrim. No AER saražotās elektroenerģijas apjomi (skat. 4. tab.).[13]

[12] Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumu Nr.262 "Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību", publicēts Latvijas Vēstnesī 2010.gada 31.martā, http://latvijasvestnesis.lv/index.php?menu=doc&id=207458&laidiens_id=8569

[13] Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa daļa, kas obligāti nosedzama ar tādu elektroenerģiju, kura ražota, izmantojot atjaunojamos energoresursu, publicēts laikrakstā Latvijas Vēstnesis, 2010. gada 19. februārī, http://latvijasvestnesis.lv/index.php?menu=doc&id=205472&laidiens_id=8413

Atjaunojamo energoresursu un elektrostacijas veids	2010.gadā un turpmākajos 10 gados*	Gadi										
		2010	2011**	2012**	2013**	2014**	2015**	2016**	2017**	2018**	2019**	2020**
Hidroelektrostacijas ar jaudu, lielāku par 5 MW***	34,31%	2 024 676	2 024 676	2 054 863	2 116 141	2 179 258	2 244 268	2 311 228	2 380 197	2 451 236	2 524 405	2 599 770
Hidroelektrostacijas ar jaudu 5 MW un mazāku	1,98%	116 842	116 842	118 584	122 121	125 763	129 515	133 379	137 359	141 459	145 681	150 030
Vēja elektrostacijas ar jaudu 0.25 MW un mazāku	0,27%	15 933	15 933	16 171	16 653	17 150	17 661	18 188	18 731	19 290	19 866	20 459
Vēja elektrostacijas ar jaudu, lielāku par 0.25 MW	5,10%	300 957	300 957	305 444	314 553	323 935	333 599	343 552	353 804	364 363	375 239	386 442
Biogāzes elektrostacijas	7,93%	467 959	467 959	474 936	489 099	503 687	518 713	534 189	550 130	566 549	583 461	600 879
Biomasas elektrostacijas un elektrostacijas, kurās biomasu izmanto kopā ar fosilo kurināmo	4,97%	293 286	293 286	297 659	306 535	315 678	325 095	334 795	344 785	355 076	365 675	376 592
Saules elektrostacijas	0,01%	590	590	599	617	635	654	674	694	714	736	758
Kopā	**54,57%**	**3 220 244**	**3 220 244**	**3 268 256**	**3 365 719**	**3 466 106**	**3 569 504**	**3 676 004**	**3 785 700**	**3 898 686**	**4 015 062**	**4 134 929**
Procentos no kopējā Latvijas galapatēriņa****		**66,01%**	**66,01%**	**65,34%**	**64,04%**	**62,77%**	**61,54%**	**60,34%**	**59,18%**	**58,05%**	**56,96%**	**55,89%**

* - atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumiem Nr.262 "Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību"

** - prognoze, kas var mainīties atkarībā no iepriekšējā gada faktiskajiem rādītājiem un elektroenerģijas galalietotāju patēriņa prognozēm

*** - faktiskie ražošanas apjomi pie ilggadēji vidējas pieteces Daugavā ir 2 700 000 MWh gadā

**** - pie ilggadēji vidējas pieteces Daugavā

4. tabula. Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa daļa, kas obligāti nosedzama ar tādu elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot atjaunojamos energoresursus, MWh [14]

[14] Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa daļa, kas obligāti nosedzama ar tādu elektroenerģiju, kura ražota, izmantojot atjaunojamos energoresursu, publicēts laikrakstā Latvijas Vēstnesis, 2010. gada 19. februārī, http://latvijasvestnesis.lv/index.php?menu=doc&id=205472&laidiens_id=8413

3.2. Obligātā iepirkuma īstenošanas un uzraudzības kārtība

Obligātais iepirkums saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 262 tiek īstenots uz līguma pamata, kuru savā starpā noslēdz publiskais tirgotājs un komersants vai tā pilnvarota persona, pamatojoties uz Ekonomiskas ministrijas izsniegtā administratīvā akta par obligātā iepirkuma tiesību piešķiršanu.

Obligātā iepirkuma nosacījumi paredz, ka komersantam, kas ir ieguvis tiesības pārdot saules, vēja vai hidroelektrostacijā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ir pienākums uzsākt elektroenerģijas ražošanu un pārdošanu publiskajam tirgotājam 36 mēnešu laikā no dienas, kad Ekonomikas ministrija tam ir izdevusi administratīvo aktu par obligātā iepirkuma tiesību piešķiršanu. Savukārt komersantam, kas ir ieguvis tiesības pārdot biomasas vai biogāzes elektrostacijā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ir pienākums uzsākt elektroenerģijas ražošanu un pārdošanu publiskajam tirgotājam 24 mēnešu laikā no dienas, kad Ekonomikas ministrija tam ir izdevusi administratīvo aktu par obligātā iepirkuma tiesību piešķiršanu.

Lai sekmētu piešķirto elektroenerģijas obligātā iepirkuma tiesību izmantošanu, noteikts, ka komersantam 12 mēnešu laikā no dienas, kad Ekonomikas ministrija ir izdevusi administratīvo aktu par obligātā iepirkuma tiesību piešķiršanu jāiesniedz ministrijā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izgatavotu būvatļaujas kopiju. Komersantam, kas elektroenerģiju plāno ražot biomasas, biogāzes vai saules elektrostacijās 12 mēnešu laikā no dienas, kad Ekonomikas ministrija ir izdevusi administratīvo aktu par obligātā iepirkuma tiesību piešķiršanu jāuzsāk elektrostacijas būvniecība, savukārt komersantam, kas elektroenerģiju plāno ražot vēja vai hidroelektrostacijās, elektrostacijas būvniecība jāuzsāk 18 mēnešu laikā no dienas, kad Ekonomikas ministrija ir izdevusi administratīvo aktu par obligātā iepirkuma tiesību piešķiršanu.

Elektrostacijai, lai tā varētu pārdot no AER saražotu elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ir jābūt aprīkotai ar elektrostacijā saražotās, elektrotīklā nodotās un no tīkla saņemtās elektroenerģijas uzskaites mēraparātiem atbilstoši sistēmas operatora noteiktajām un publicētajām tehniskajām prasībām.

Komersantam ir pienākums katru gadu līdz 1. martam iesniegt Ekonomikas ministrijai elektrostacijas, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto AER, gada pārskatu, norādot izmantoto energoresursu veidu, saražotās elektroenerģijas apjomu un elektroenerģijas ražošanai izmantoto tehnoloģiju, kā arī gada pārskatā ietverot datus, kuru atbilstību apliecina sistēmas operators, kura elektrotīkliem komersanta elektrostacija ir pieslēgta.

3.3. Izcelsmes apliecinājuma saņemšana

Ražotāji, kuri elektroenerģijas ražošanai izmanto AER, var saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 262 saņemt saražotās elektroenerģijas izcelsmes apliecinājumu par to, ka tā īpašumā vai lietojumā esošā elektrostacija ražo

elektroenerģiju no AER. Izcelsmes apliecinājumu izsniedz Ekonomikas ministrija pēc komersanta pieprasījuma.

Komersantam, lai tas saņemtu izcelsmes apliecinājumu, ir jāiesniedz Ekonomikas ministrijā elektrostacijas, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto AER, gada pārskats.

3.4. Obligātā iepirkuma cenu aprēķina piemērs

MK noteikumos Nr. 262 paredzētā obligātā iepirkuma atbalsta apmēra uzskatāma salīdzināšana visiem AER veidiem ir dota 9. attēlā.

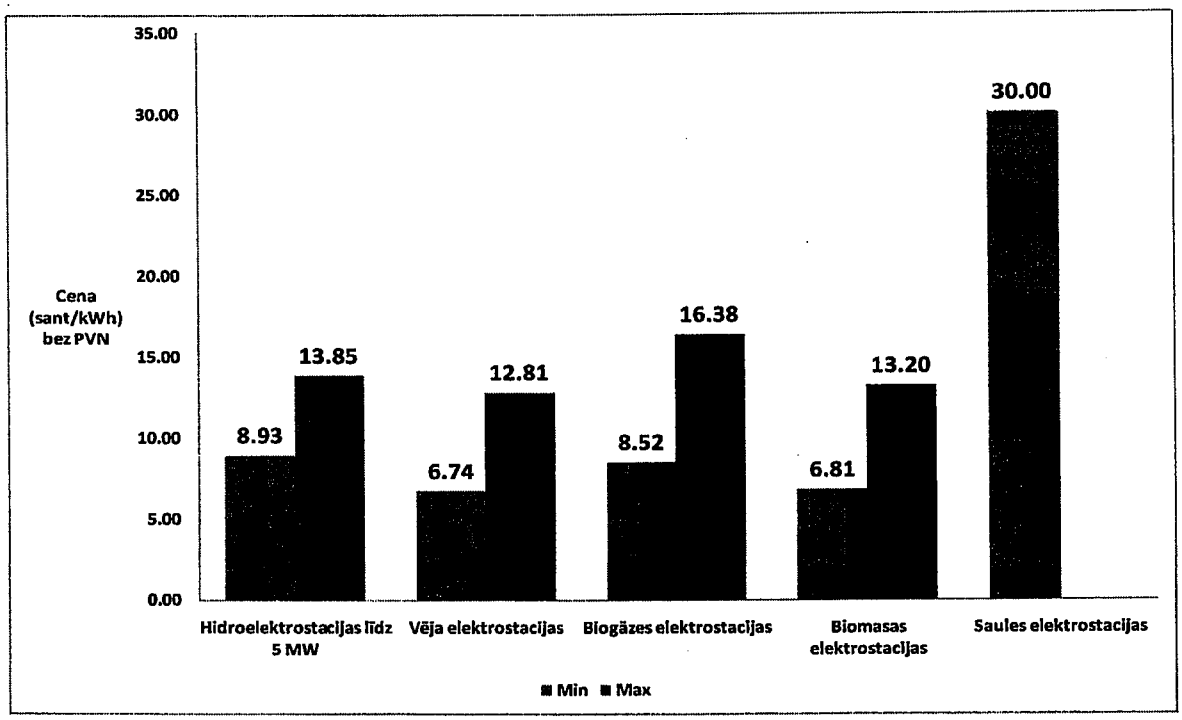

9. attēls. Obligātā iepirkuma cenas uz 2010. gada aprīlī saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 262 un MK noteikumiem Nr.221, sant./kWh[15]

Secinājumi

Lai gan Latvijā ir izveidota normatīvo aktu bāze, kas radījusi priekšnoteikumus AER izmantošanai gan elektroenerģijas ražošanā, gan arī

[15] Ekonomikas ministrija

siltumapgādē, ir nepieciešams attīstīt un regulāri izvērtēt nacionālo atjaunojamās enerģijas politikas un tajā ietverto atbalsta mehānismu efektivitāti.

Latvijas ekonomiskās attīstības iespējas un konkurētspēju nosaka arī enerģijas apgādes sistēmas stāvoklis, tās darbības efektivitāte un apgādes drošums. 2008. gadā Latvijas bruto nacionālais elektroenerģijas patēriņš, salīdzinot ar 2000. gadu, ir pieaudzis par 31,6%, kas var ietekmēt 2010. gada mērķa sasniegšanas iespējas.

2008. gadā Latvijas bruto nacionālais elektroenerģijas patēriņš bija 7794 GWh. Tajā skaitā elektroenerģijas, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem, patēriņš Latvijā bija 3212 GWh. 2008. gadā elektroenerģijas, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem, procentuālais īpatsvars bruto nacionālajā elektroenerģijas patēriņā, ņemot vērā hidroenerģijas resursu īpatsvara samazinājumu, sastādīja 41,2%, kas ir par 7,2% mazāk, salīdzinot ar 2005. gadu. Tas ir par 8,1% mazāk nekā Direktīvā 2001/77/EK noteiktais Latvijas indikatīvais mērķis, saskaņā ar kuru līdz 2010. gadam elektroenerģijas, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem, procentuālajam īpatsvaram kopējā elektroenerģijas patēriņā jāsasniedz 49,3%.

Ekonomiskā krīze ir ietekmējusi visu Latvijas tautsaimniecību kopumā, tajā skaitā enerģētikas nozari, līdz ar to būtiski mainās energoresursu patēriņa prognozes, kuras būs jāņem vērā, veicot vidējā termiņa politikas plānošanas dokumentu izvērtējumu un precizēšanu atbilstoši jaunākajām ekonomikas attīstības prognozēm.

Var secināt, ka atjaunojamās enerģētikas politika, ko nosaka Latvijas vidējā termiņa plānošanas dokumenti, nozares likumi un Ministru kabineta noteikumi par atbalstu enerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem un koģenerācijai, ņemot vērā ekonomiskās attīstības tendences, nav pietiekami elastīgi, lai nodrošinātu 2010. gadam izvirzīto mērķu sasniegšanu. Izvērtējot arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK izvirzīto mērķu ieviešanas tehniskos un finansiālos aspektus, ir pamats apgalvot, ka Latvijai 2020. Gadā noteiktie mērķi ir pietiekami ambiciozi.

Pielikums

1.tabula. Publiskam tirgotājam 2008. gadā pārdotās elektroenerģijas apjoms, kas saražots vēja elektrostacijās ar uzstādīto jaudu virs 0.25 MW[16]

Nr. p.k.	Ražotāja, kurš elektroenerģiju ražo, izmantojot atjaunojamos energoresursus, nosaukums	Stacijas uzstādītā jauda MW	Obligātā iepirkuma ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Obligātā iepirkuma apjomam noteiktais gada limits kWh	Tirgus ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Kopā iepirktās el.en. apjoms kWh
1	2	3	4	5	6	7
	Kopā	**27,650**	**55 752 074**		**2 303 742**	**58 055 816**

2.tabula. Publiskam tirgotājam AS „Latvenergo" 2008. gadā pārdotās elektroenerģijas apjoms, kas saražots hidroelektrostacijās ar uzstādīto jaudu līdz 5 MW[17]

Nr. p.k.	Ražotāja, kurš elektroenerģiju ražo, izmantojot atjaunojamos energoresursus, nosaukums	Stacijas uzstādītā jauda MW	Obligātā iepirkuma ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Obligātā iepirkuma apjomam noteiktais gada limits kWh	Tirgus ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Kopā iepirktās el.en. apjoms kWh
1	2	3	4	5	6	7
	Kopā	**25,5917**	**64 485 602**	**73 109 000**	**4 254 293**	**68 739 895**

[16] Ekonomikas ministrija
[17] Ekonomikas ministrija

3.tabula.Publiskam tirgotājam AS „Latvenergo" 2008. gadā pārdotās elektroenerģijas apjoms, kas saražots biogāzes elektrostacijās[18]

Nr. p.k.	Ražotāja, kurš elektroenerģiju ražo, izmantojot atjaunojamos energoresursus, nosaukums	Stacijas uzstādītā jauda MW	Obligātā iepirkuma ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Obligātā iepirkuma apjomam noteiktais gada limits kWh	Tirgus ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Kopā iepirktās el.en. apjoms kWh
1	2	3	4	5	6	7
	Kopā	**9,096**	**29 046 364**	**35 715 000**	**530 603**	**29 576 967**

4.tabula.Publiskam tirgotājam AS „Latvenergo" 2008. gadā pārdotās elektroenerģijas apjoms, kas saražots biomasas elektrostacijās un elektrostacijās, kurās biomasu izmanto kopā ar fosilo kurināmo[19]

Nr. p.k.	Ražotāja, kurš elektroenerģiju ražo, izmantojot atjaunojamos energoresursus, nosaukums	Stacijas uzstādītā jauda MW	Obligātā iepirkuma ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Obligātā iepirkuma apjomam noteiktais gada limits kWh	Tirgus ietvaros iepirktās el.en. apjoms kWh	Kopā iepirktās el.en. apjoms kWh
1	2	3	4	5	6	7

[18] Ekonomikas ministrija
[19] Ekonomikas ministrija

	Kopā	**2,200**	**3 096 491**	**2 600 000**	**0**	**3 096 491**

Iesniedzējs:

ekonomikas ministrs A. Kampars